

ספורת
השי"ס

משילין פרק המישי ביצה

מ

עין שישם
בר מצוה

מי שזמן אללו אורחים - משיר אחרת ויטלו אללו על ידי ערוכ : לא יוליכו . לאחר סעודה מטת בידם לביהם לסעודה הלילה : אלא אם כן זכה להם . ע"י אחר : מטוהים מערב י"ט . שמסרם בעל הבית זה לאדם אחר במשיכה ואחר לו זכה במטת הללו לפלוגי ולפלוגי דוכין ל לאדם שלא בפניו והיו שלהם מכבוד ויס ליקך כרגליהם : [גמ'] אם הכניס ברכות - שורו וקדוהו ופירוחו לאחר חברו בעל - חצר חייב כנגדן ורישא דקך מהני' כבבא קמא דכי אחר ליה עול עול ואגטר קאמר ליה : לימא - כך פלוגתא דרבא כי כך אולא משום דאחר רב הלכה כרבנן דקיימי

נבא א מיי מ"ה ס"ה
י"ט הלכה י"ב
סופ"ט ח"ה ס"ה
ס"ט י"ח :

נבא ב מיי ס"ג ס"ה
ס"ק ס"ה ס"ה
י"ד ס"ה ס"ה
ס"ט י"ח ס"ה
ס"ט י"ח :

נבא ג מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
י"ט הלכה י"ב ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה :

נבא ד מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא ה מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא ו מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא ז מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא ח מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא ט מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"א מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ב מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ג מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ד מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ה מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ו מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ז מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ח מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא י"ט מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

נבא כ מיי ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה
כ"ה ס"ה ס"ה
ח"ה ס"ה ס"ה
ס"ה ס"ה :

ה"י [אלא] אם כן זכה להן - סימיה
ל"ל זכה אפי' בירר
חלק כל אחד ואחד נמי מירי דהוה
אשאל דאמרין לעיל (דף נח.) העיפ
שלא נהט לו אלא בזו"ט וכו' וי"ל
דשאל דעתיה טפי אכלי מאורחים על
מטת : [תנן] ואם עירב הוא
פירושו כמורו - מרשא דקחני ואם
עירבו בני אותה עיר לא יביאו לא
מני למידק דליכא למומר דלא עירבו
[כפקדים] : **פצעירי** תמרה -
פ"ה תמרים שזינע מחכשקן בזילין
לעולם וגודרין אותן מן הדקל ועושין
להם תחטתה וסוכין להסין ומתכנסות
ומכשיח לר"ש מהו לאסול מהן בזו"ט
וגא נהירא דפלגילי תמרה לא משמע
הכי אלא פירושו זהו פני תמרה
קסופן להיום עמרין ומתוקין יפה יפה
ועדין לא נתכשלו ושלעין אותם אחת
לשנים כסוכן ומעלין אותן לגג ליבשן
ולא הו כגודרנותו למקדן דלא דחינו
בידים דלא הו רלוין משולם :

הרוך ערך משילין וסליקא
לה מסכת ביצה

קן זוית ת"ש מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מטת אא"כ זכה להם
מנחתיהם מערב י"ט ואי אמרת כרגלי מי שהפקדו אצלו כי זכה להם ע"י
אור מאי הו"ז כיון שזכה להם ע"י אורד כמי שחד לו קן זוית דמי
ואיבעית אימא זכה שאני רב תנא בר תילאי תלא בשרא בעברא דרשא
אתא לקמיה דרב הונא א"ל אי את תלית ויל שקול ואי אינהו תלו לך
לא תשקול ואי אידו תלא מי שקול והא *רב הונא תלמיד דרב הוה ואבה
רב כרגלי מי שהפקדו אצלו שאני עברא דרשא דכמי שחד לו קן זוית
דמי א"ל רב הלל לרב איש ואי אינהו תלו ליה לא שקול *והאמר שמואל שור
של פטם הר הוא כרגלי כל אדם א"ל רבינא לרב איש ואי אינהו תלו ליה לא
שקול והאמר *רבה בר בר חנה א"ר יותנ הלכה כר' דוסא א"ל רב איש לרב
כהנאו ואי אינהו תלו ליה לא שקול והתנן *הבהמה והבלים כרגלי הבעלים אלא
שאני רב תנא בר תילאי דגברא רבה הוא וטרוד בשמעתיה וה"ק ליה אי את
תלית אית לך סיכנא בגוויה ולא מסחת דעתך מעיה ויל שקול ואי אינהו תלו לך
מסחת דעתך ולא תשקול : **בתנני** *איין משקן ושדמין את המדבריות
אבל משקן ושדמין את הבייתות אלו הן בייתות הלנות בעיר מדבריות
הלנות באפר : [גמ'] למה לי למימר משקן ושדמין מילתא אנב אורחיה
קמ"ל דלשקן אינש בהמתו והדר לשחוט משום סוכא דמשכא *ת"ד
אלו הן מדבריות ואלו הן בייתות מדבריות כל שיוצאות בפסח ורועות
באפר ונכנסות ברביעה ראשונה ואלו הן בייתות כל שיוצאות ורועות דין
לתרם ובאות ולטת בתוך התרם רבי אומר אלו ואלו בייתות הן אלא
אלו הן מדבריות כל שיוצאות ורועות באפר ואין נכנסות לישוב לא בימות
הרכה ולא בימות הגשמים ופי אית ליה לרבי מוקצה והא בעא מיניה
ר' שמעון בר רבי כרבי *פצעירי תמרה לר"ש מהו א"ל איין מוקצה לר"ש

אלא
שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

אלא

מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם
מנחת אלא אם כן זכה להם מנחתיהם מערב
י"ט : [גמ'] אתמר המפקד פירות אצל חברו
רב אמר כרגלי מי שהפקדו לו ושמואל
אמר כרגלי המפקד לימא רב ושמואל
דאודו לטעמיהו דתנן * אם הכניס ברכות
בעל החצר חייב רבי אומר לעולם אינו חייב
עד שיקבל עליו בעל הבית לשטר ואמר
רב הונא אמר רב הלכה כרבני רבא דאמר
ושמואל אמר ר' הלכה כרבי לימא רב דאמר
כרבנן ושמואל דאמר כרבי אמר לך רב אנא
דאמרי אפי' לרבי עד כאן לא קאמר רבי החם
אלא דבסתמא לא קביל עליה נשירותא אבל
הבא הא קביל עליה נשירותא ושמואל אמר
אנא דאמרי אפי' לרבנן עד כאן לא קאמרי
רבנן החם אלא דניחא ליה לאיניש דניקום
תוריה ברכותיה דבעל הצד דאי מויק ליה
לא מוחייב אבל הבא מי נוחא ליה לאיניש
דליקום פיריה ברכותיה דחבריה תנן ואם
ערב הוא פירותיו כמורו ואי אמרת כרגלי
מי שהפקדו אצלו כי ערב הוא מאי הו
אמר רב הונא אמרי בי רב 'כנן שחד לו

קן זוית ת"ש מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מטת אא"כ זכה להם
מנחתיהם מערב י"ט ואי אמרת כרגלי מי שהפקדו אצלו כי זכה להם ע"י
אור מאי הו"ז כיון שזכה להם ע"י אורד כמי שחד לו קן זוית דמי
ואיבעית אימא זכה שאני רב תנא בר תילאי תלא בשרא בעברא דרשא
אתא לקמיה דרב הונא א"ל אי את תלית ויל שקול ואי אינהו תלו לך
לא תשקול ואי אידו תלא מי שקול והא *רב הונא תלמיד דרב הוה ואבה
רב כרגלי מי שהפקדו אצלו שאני עברא דרשא דכמי שחד לו קן זוית
דמי א"ל רב הלל לרב איש ואי אינהו תלו ליה לא שקול *והאמר שמואל שור
של פטם הר הוא כרגלי כל אדם א"ל רבינא לרב איש ואי אינהו תלו ליה לא
שקול והאמר *רבה בר בר חנה א"ר יותנ הלכה כר' דוסא א"ל רב איש לרב
כהנאו ואי אינהו תלו ליה לא שקול והתנן *הבהמה והבלים כרגלי הבעלים אלא
שאני רב תנא בר תילאי דגברא רבה הוא וטרוד בשמעתיה וה"ק ליה אי את
תלית אית לך סיכנא בגוויה ולא מסחת דעתך מעיה ויל שקול ואי אינהו תלו לך
מסחת דעתך ולא תשקול : **בתנני** *איין משקן ושדמין את המדבריות
אבל משקן ושדמין את הבייתות אלו הן בייתות הלנות בעיר מדבריות
הלנות באפר : [גמ'] למה לי למימר משקן ושדמין מילתא אנב אורחיה
קמ"ל דלשקן אינש בהמתו והדר לשחוט משום סוכא דמשכא *ת"ד
אלו הן מדבריות ואלו הן בייתות מדבריות כל שיוצאות בפסח ורועות
באפר ונכנסות ברביעה ראשונה ואלו הן בייתות כל שיוצאות ורועות דין
לתרם ובאות ולטת בתוך התרם רבי אומר אלו ואלו בייתות הן אלא
אלו הן מדבריות כל שיוצאות ורועות באפר ואין נכנסות לישוב לא בימות
הרכה ולא בימות הגשמים ופי אית ליה לרבי מוקצה והא בעא מיניה
ר' שמעון בר רבי כרבי *פצעירי תמרה לר"ש מהו א"ל איין מוקצה לר"ש

אלא
שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

אלא

מי שזמן אללו אורחים - משיר אחרת ויטלו אללו על ידי ערוכ : לא יוליכו . לאחר סעודה מטת בידם לביהם לסעודה הלילה : אלא אם כן זכה להם . ע"י אחר : מטוהים מערב י"ט . שמסרם בעל הבית זה לאדם אחר במשיכה ואחר לו זכה במטת הללו לפלוגי ולפלוגי דוכין ל לאדם שלא בפניו והיו שלהם מכבוד ויס ליקך כרגליהם : [גמ'] אם הכניס ברכות - שורו וקדוהו ופירוחו לאחר חברו בעל - חצר חייב כנגדן ורישא דקך מהני' כבבא קמא דכי אחר ליה עול עול ואגטר קאמר ליה : לימא - כך פלוגתא דרבא כי כך אולא משום דאחר רב הלכה כרבנן דקיימי

דאחר רב הלכה כרבנן דקיימי
ברשותיה לענין שמירה הוא הדין
לחומין : אמר לך רב - כןך אלא
דאמרי אפי' לרבי דאילו רבי לא פליג
אלא בדלא פריש אלא עול סתמא
אמר ליה וסבר רבי עול והגטר את
קאמר ליה אבל מפקד פירות דהבא
לאו כסתמא עסקין אלא בדקביל
לנשירותא : ושמואל אמר אלא דאמרי -
בבא אפי' לרבנן עד כאן לא קאמרי
רבנן החם דקיימי ברכות בעל חצר
אלא לענין שמירה דכיון דסביחא להו
דמסתמא עול ואגטר לך קאמר ליה
כ"ש דבעל השור מינה ניחא ליה
דמויק שורו ברכותו דבעל חצר
לשמו דאי מויק האי שור לבעל חצר
לא מוחייב עליה אבל הבא לענין
סחומין מי ניחא ליה לאיניש ס' : תנן
ואם ערב הוא פירותיו כמורו - אלמא

כרגלי המפקד יטעו : שחד לו קן
זוית - דלועגיה ביהא הלך ברכות
המפקד הן אבל הבא דמשקן שומר
וקבל עליו שמירתן הדין כרגלי :
א"ל זכה - ופי זכה מיהא משלכין
והדי כידו הופקדו לאחר זכיה ושימ
כרגלי המפקד הן : זכה שאני - שהרי
כל ענינו לא עשה אלא לאיניו
מכביהו ולהעמידו בשביחה שלכן
וברשותן : תלא כשרא בעברא דרשא
כבית דלשפיקניה שחטט לו עכתי
העיר מכבוד ויס והוא היה בן עיר
אחרת שמתרבין לו לטא לכהן : ה"ג
א"ל אם את תלית זיל שקול וזו
אינהו תלו לך - ללךך לא תשקול
להסין לעיקר ולקחיה מפרש
טעמא וחילול : שאני עברא דרשא -
כלומר שאני הבא דתליתו אינהו
גופיה בעברא דרשא והם לא קבלוהו
מידו לשמו דכמי שחד לו קן
זוית דמי : א"ל רב הלל לרב אפי'
זו אינהו תלו ליה לא שקול והאמר
שמואל שור של פטם הר הוא כרגלי
כל אדם - אלמא כיון דלוקמיה
במחשבתו ברכות כל מי שיקנהו
שחר הקנה להלוט למקוש והבא
נמי הא ברכותיה לוקמיה במחשבתו
ברשות כל מי שיקוש : א"ל רבינא
לרב אפי' וזו אינהו תלו ליה לא
שקול והאמר יותנ הלכה כר' דוסא -
דאמר הרי הוא כרגלי הבעלים אלמא
כיון דאין רועה כשיר אלא הוא ואין
סהדי דכל מי שיש לו בראיה דעתו
שכתב כרגלו אמרינן בתריה אולגה וכל

שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

אלא

שקן הלא לא שקול דדיה תלו ליה : כרגלי הבעלים . וכיון דלגרט תלואה שם הוה ליה ליהו בעלים :
אלא שאני רב תנא בר תילאי ס' . וטעמא נאו משום תחומין אלא רב הונא דלורי ליה הכי תלמידיה דרב הוה ורב אחר
בבחיטת תולין (תולין דף נה.) כשר כיון שנתעלס מן העין אכור ואפי' תלמי כיתד כבית ישראל ורב תנא אגב סוכא דשמעיה משכח
שאר עסקיו : וה"ק ליה . רב הונא : אי את תלית - מידי דעביד אינש כידיה לא משני ולא מסח דעתיה : וזו אינהו תלו לך -
אזה לא היה דעתך לך וחס אינש ואסחו דעתייהו ולא תשקול לשון אחר משום מוקצה : **בתנני** איין משקן
ושדמין את המדבריות - משום מוקצה ובגמרא מפרש אמאי נקט משקן : [גמ'] מלתא אגב ארתייהו - דתנא דה"ל לאורווי כבשמות
מי שתרת ומי אסודיה נקט אורחיה בלישנא דמשמע מינה מילתא חדת כדכך א"ן : משום סוכא דמשכא - שכתב טעה להפשיטה
שהיא כדכך יותר מדאי ככשר : ונכנסות - לישוב : ברביעה - כמרחשון : פלגילי תמרה - תמרים שאין מחכשלות בזילין לשולם
וגודרין אותן מהאילן ועושין להן תחטתה הן כלי כפות תמרים וסוכין אותן להסין ומתכנסות : מהו - לאסול מהן כיוס מוכ :

ק"ל ס"ה
כ"ט ס"ה

[כ"ה ק"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]

[ל"ה ל"ה]